

år 1877 anvisats till byggande af sådana krigsfartyg, som kunna med denna anslagstillgång fullbordas».

Stockholm den 2 Maj 1876.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.

N:o 69.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Maj 1876, kl. 12 midd. e. m.

Memorial, med förslag till sammanjemkning och voteringspropositioner, i anledning af Kamrarnes skiljaktiga beslut i åtskilliga frågor rörande anlagen under riksstatens Nionde hufvudtitel.

(2:dra U. A.)

Sedan Stats-Utskottet erhållit del af Kamrarnes beslut i anledning af Utskottets Utlåtande N:o 23, angående regleringen af utgifterna under riksstatens Nionde hufvudtitel, får Utskottet här nedan afgifva de yttranden, hvartill förr berörda beslut funnits föranleda.

1:o. Uti 1:sta punkten mom. b hade Utskottet hemställt, att Riksdagen — på det hel pension måtte kunna tillkomma hvarje i öfrigt pensionsberättigad folkskolelärare vid uppnådda 55 och afkortad pension vid uppnådda 50 lefnadsår samt, i öfverensstämmelse härmed, då pension på grund af obotlig sjukdom beviljades lärare, denne erhålla hel pension, derest summan af hans lefnads- och tjensteår utgjorde 85 i stället för nu stadgade 90 år — måtte bevilja tillökning i bidraget till folkskolelärares pensionering med 200,000 kronor, att utgå från och med år 1877; samt vid anmälan af detta beslut hos Kongl. Maj:t i underdånighet an-

hålla, att de förändringar i gällande reglemente för folkskolelärares pensionsinrättning, som häraf påkallades, måtte varda vidtagna.

Denna Utskottets hemställan är af begge Kamrarne bifallen med tillägg af ett stadgande, hvilket i *Första Kammaren* erhållit följande lydelse: »att såsom vilkor för erhållande af hel pension vid uppnådda 55 år folkskolelärares skall vara förbunden afgå, så vida skolrådet icke anser hans fortsatta tjenstgöring vara gagnelig för folkskolan», men af *Andra Kammaren* formulerats sålunda: »mot vilkor, att folkskolelärares, sedan han blifvit berättigad till erhållande af full pension, skall vara skyldig att från tjensten afgå, så vidt skolrådet anser hans fortsatta tjenstgöring icke vara gagnelig för folkskolan».

Då dessa till ordalydelsen skiljaktiga beslut torde i sak med hvarandra öfverensstämma, har Utskottet ansett desamma lätteligen kunna sammanjemkas. Hvad beträffar förra delen af ifrågavarande tillägg, har den af *Andra Kammaren* begagnade formulering syns Utskottet böra föredragas. Då nemligen för pensionsrätt fordras ej blott 55 lefnadsår utan äfven 30 tjensteår, kan möjligen pensionsrätten inträda först ett eller flera år efter uppnådd ålder af 55 år. Deremot torde det i *Andra Kammaren*s beslut förekommande uttrycket »full pension» få utbytas mot det af *Första Kammaren* begagnade och uti hittills i ämnet gällande författning förekommande uttryck »hel pension».

Riksdagens beslut i förevarande fråga torde alltså få affattas på det sätt,

att Riksdagen — på det hel pension må kunna tillkomma hvarje i öfrigt pensionsberättigad folkskolelärare vid uppnådda 55 och afkortad pension vid uppnådda 50 lefnadsår, samt i öfverensstämmelse härmed, då pension på grund af obotlig sjukdom beviljas lärare, denne erhålla hel pension, derest summan af hans lefnads- och tjensteår utgör 85 i stället för nu stadgade 90 år, allt emot vilkor, att folkskolelärares, sedan han blifvit berättigad till erhållande af hel pension, skall vara skyldig att från tjensten afgå, så vidt skolrådet anser hans fortsatta tjenstgöring icke vara gagnelig för folkskolan — beviljar tillökning i bidraget till folkskolelärares pensionering med 200,000 kronor, att utgå från och med år 1877, samt vid anmälan af detta beslut hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller, att de förändringar i gällande reglemente för folkskolelärares pensionsinrättning, som häraf påkallas, må varda vidtagna.

2:o. Sedan Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen, att de häradshöfdingar, som på den vid riksdagen 1874 beslutade löneregleringen lidit förlust öfverstigande 500 kronor, måtte tillerkännas från och med år 1876 och så länge de innehade samma domsaga en personlig ersättning å allmänna indragningsstaten för hälften af förlusten, sådan den funnes i en till Justitie-departementet ingifven tabell upptagen, dock så att ersättningen jemnades till närmaste tiotal under hälften samt ej i något fall finge uppgå till mer än 2,000 kronor årligen, hade Utskottet i *2:dra punkten* hemställt, att förevarande nådiga framställning icke måtte vinna Riksdagens bifall. Med afslag å denna Utskottets hemställan, har Första Kammaren bifallit Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga framställning, hvaremot Andra Kammaren godkänt Utskottets förslag.

Denna fråga torde alltså få afgöras genom omröstning enligt följande voteringsproposition:

»Den, som vill bifalla Kongl. Maj:ts nådiga framställning derom att de häradshöfdingar, som på den vid riksdagen 1874 beslutade löneregleringen lidit förlust öfverstigande 500 kronor, måtte tillerkännas från och med år 1876 och så länge de innehade samma domsaga en personlig ersättning å allmänna indragningsstaten för hälften af förlusten, sådan den funnes i en till Justitie-departementet ingifven tabell upptagen, dock så att ersättningen jemnades till närmaste tiotal under hälften samt ej i något fall finge uppgå till mer än 2,000 kronor årligen, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har berörda nådiga framställning icke vunnit Riksdagens bifall.

3:o. Efter det Kongl. Maj:t föreslagit, att nedannämnde embets- och tjenstemän, som vid reglering af Flottans civilstat blifvit öfvertalige, måtte uppföras å allmänna indragningsstaten till åtnjutande af de aflöningsförmåner, som enligt stat och förordnanden varit dem tillförsäkrade, nemligen:

	Nuvarande Lön.	Inqvar- terings- penningar.	Summa.
Öfverkommissarien <i>Anders Kristian Gasslander</i>	4,500: —	360: —	4,860: —
Varfskommissarien <i>Johan Otto Lenman</i>	3,000: —	96: —	3,096: —
Förvaltaren <i>Jakob August Brusquini</i>	2,000: —	72: —	2,072: —
Registratorn <i>Frans August Månsson</i>	1,500: —	72: —	1,572: —
Kammarskrifvaren <i>Berndt Holmer</i>	800: —	36: —	836: —
Kanslisten <i>Gustaf Adolf Möllersten</i>	800: —	45: —	845: —

med skyldighet för en hvar af dem att, derest han erhöle annan allmän tjänst, hvarmed lön å stat vore förenad, vidkännas ett emot samma lön svarande afdrag af det aflöningsbelopp, han uppbure å indragningsstaten; hade Utskottet uti 10:de punkten hemställt, att förevarande nådiga framställning måtte vinna Riksdagens bifall. Denna Utskottets hemställan är af Första Kammaren bifallen, hvaremot Andra Kammaren med afslag å Utskottets hemställan, så vidt derigenom tillstyrkts Öfverkommissarien A. K. Gasslanders öfverflyttande på allmänna indragningsstaten, bifallit samma hemställan i öfrigt.

För denna frågas afgörande föreslår Utskottet följande voteringsproposition:

»Den, som vill bifalla Kongl. Maj:ts nådiga framställning derom, att nedannämnde embets- och tjänstemän, som vid reglering af Flottans civilstat blifvit öfvertalige, måtte uppföras å allmänna indragningsstaten till åtnjutande af de aflöningsförmåner, som enligt stat och förordnanden varit dem tillförsäkrade, nemligen:

	Nuvarande Lön.	Inqvar- terings- penningar.	Summa.
Öfverkommissarien <i>Anders Kristian Gasslander</i>	4,500: —	360: —	4,860: —
Varfskommissarien <i>Johan Otto Lenman</i>	3,000: —	96: —	3,096: —
Förvaltaren <i>Jakob August Brusquini</i>	2,000: —	72: —	2,072: —
Registratorn <i>Frans August Månsson</i>	1,500: —	72: —	1,572: —
Kammarskrifvaren <i>Berndt Holmer</i>	800: —	36: —	836: —
Kanslisten <i>Gustaf Adolf Möllersten</i>	800: —	45: —	845: —

med skyldighet för en hvar af dem att, derest han erhöle annan allmän tjänst, hvarmed lön å stat vore förenad, vidkännas ett emot samma lön svarande afdrag af det aflöningsbelopp, han uppbure å indragningsstaten; röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har, med afslag å förslaget om Öfverkommissarien A. K. Gasslanders öfverflyttande på allmänna indragningsstaten, Riksdagen i öfrigt bifallit Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga framställning».

4:o. Uti 19:de punkten hade Utskottet hemställt, att den för afidne Medicine doktorn J. E. Åkermans efterlemnade dotter, Anna Magdalena Erika Åkerman, af Kongl. Maj:ts äskade pension å 200 kronor, att utgå från och med år 1876 under hennes återstående lifstid, icke måtte af Riksdagen beviljas. Med afslag å denna Utskottets hemställan har Första Kammaren bifallit Kongl. Maj:ts i ämnet gjorda nådiga framställning; hvaremot Andra Kammaren godkänt Utskottets förslag; lärande alltså denna fråga få afgöras genom omröstning enligt följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att Riksdagen beviljar den för afidne Medicine doktorn J. E. Åkermans efterlemnade dotter, Anna Magdalena Erika Åkerman, äskade pension å 200 kronor, att utgå från och med år 1876 under hennes återstående lifstid, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har berörda pension icke blifvit af Riksdagen beviljad».

5:o. Utskottet hade vidare i 32:dra punkten hemställt, att Kongl. Maj:ts nådiga framställning derom, att framlidne Medicinalrådet Carl Ulrik Sondéns enka, Concordia Sondén, född Åkerman, måtte från och med innevarande år å allmänna indragningsstaten uppbära pension af 600 kronor årligen, icke måtte vinna Riksdagens bifall. Första Kammaren har, med afslag å Utskottets hemställan, bifallit Kongl. Maj:ts ifrågavarande nådiga framställning, hvaremot Andra Kammaren bifallit Utskottets förslag; och får alltså Utskottet för denna frågas afgörande genom omröstning föreslå följande voteringsproposition:

»Den som vill bifalla Kongl. Maj:ts nådiga framställning derom att framlidne Medicinalrådet Carl Ulrik Sondéns enka, Concordia Sondén, född Åkerman, måtte från och med innevarande år å allmänna indragningsstaten uppbära pension af 600 kronor årligen, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har berörda nådiga framställning icke vunnit Riksdagens bifall».

6:o. Sedan Kongl. Maj:t föreslagit, att Exercitiimästaren vid Upsala universitet, Stallmästaren Carl Gustaf von Bahr måtte tillerkännas rättighet att från och med månaden näst efter den, hvarunder afsked från hans befattning kunde varda honom beviljad, under sin återstående lifstid uppbära årlig pension å allmänna indragningsstaten till belopp af 2,500 kronor, hade Utskottet uti *34:de punkten* hemställt, att den för Stallmästaren Carl Gustaf von Bahr äskade pension måtte till nedsatt belopp af 1,500 kronor utaf Riksdagen beviljas. Då denna Utskottets hemställan är af Första Kammaren bifallen, men af Andra Kammaren afslagen, torde frågan få afgöras genom omröstning enligt följande voteringsproposition:

»Den, som vill, att den för Stallmästaren Carl Gustaf von Bahr äskade pension må till nedsatt belopp af 1,500 kronor utaf Riksdagen beviljas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Kongl. Maj:ts nådiga framställning om pension för Stallmästaren von Bahr icke vunnit Riksdagens bifall».

Stockholm den 2 Maj 1876.

På Stats-Utskottets vägnar:

CARL EKMAN.